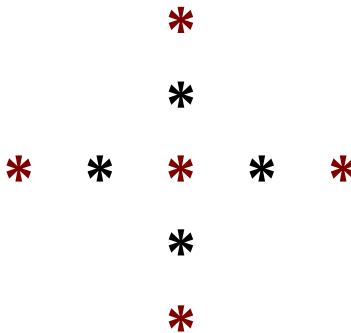

Ίσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος (Ψαλμ. 117, 14)

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΡΟΔΩΝΟ Σ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΑΜΑΣΟΥ
ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΠΑΦΟΥ

Ἀθῆναι 2024

Εισαγωγή – Χαιρετισμός εις τον Άγιον Απόστολον Ρόδωνα Επίσκοπο Ταμασού εκ Παλαιπάφου (10 Νοεμβρίου)

Η Πάφος είναι η αρχαιότερη Χριστιανική πόλη της Ευρώπης και, από τα πρώτα αποστολικά χρόνια μέχρι τις μέρες μας, έχει αναδείξει δεκάδες γνωστούς αγίους.

Πολλοί από αυτούς τους αγίους τιμήθηκαν εξ αρχής και εξακολουθούν να τιμώνται από τον ορθόδοξο λαό, άλλοι όμως είναι λιγότερο γνωστοί και δεν τιμώνται, ενώ σε παλαιότερες εποχές πολύ πιθανόν να ετιμώντο ιδιαίτερος.

Ως γνωστόν, ο λαός της Κύπρου έχει γνωρίσει πολλά και μεγάλα δεινά. Εκτός από τις ανομβρίες, τις επιδημίες και τις άλλες φυσικές δυσκολίες, το νησί μας έχει περάσει και από πολλούς κατακτητές οι οποίοι βασάνισαν και αποδεκάτισαν τον πληθυσμό. Έτσι, μπροστά στην ανάγκη της επιβίωσης, οι άνθρωποι ξέχασαν πολλά από τα ήθη και τα έθιμά τους και παραμέλησαν την τιμή των αγίων τους.

Οι άγιοι, βέβαια, δεν έχουν ανάγκη από τη δική μας τιμή, αφού έχουν τον Θεό, που τους αναγνωρίζει και τους τιμά. Αντίθετα, εμείς έχουμε ανάγκη την ευλογία και την βοήθεια τους, σε κάθε στιγμή της ζωής μας. Όμως, ενώ δεν μας χρειάζονται, οι άγιοι δεν μας εγκαταλείπουν, αλλά ενδιαφέρονται για εμάς, γιατί έχουν μοιάσει στον Κύριο μας Ιησού Χριστό, που είναι Φιλάνθρωπος και Ελεήμων.

Η επίγεια ζωή μας, όλων των Χριστιανών, είναι στενά συνδεδεμένη με την ζωή και την παρουσία των αγίων μας, οι οποίοι, ως μιμητές του Χριστού, είναι και μιμητές των προ αυτών αγίων και με τις μεσιτείες τους αξιώθηκαν να γίνουν μέτοχοι της Αιώνιας Ζωής και της αγιότητας. Έτσι, η κάθε γενεά των αγίων, διαδέχεται η μία την άλλη και όλοι μεσιτεύουν και για εμάς, τους συνανθρώπους τους, που βρισκόμαστε ακόμη στον αγώνα της παρούσης ζωής και τους επικαλούμεθα. Αρκεί και εμείς, με τη σειρά μας, πρώτα να ακολουθούμε το παράδειγμα τους και να μιμούμεθα τη ζωή τους και τις αρετές τους και έπειτα να τους ζητούμε να αξιωθούμε με τις μεσιτείες τους της Θείας Χάριτος και να οδηγηθούμε εκεί που έφθασαν και εκείνοι, δηλαδή στην Αιώνια Ζωή και αγιότητα.

Πολλές φορές μας κάνει εντύπωση το γεγονός ότι βλέπουμε κοινά στοιχεία στα συναξάρια των αγίων. Αυτό όμως συμβαίνει, γιατί το Ευαγγέλιο είναι ίδιο για όλους τους ανθρώπους και για όλες τις εποχές, άρα και ο τρόπος ζωής που διδασκόμαστε είναι ίδιος και οι αρετές που πρέπει να κατακτήσουμε είναι ίδιες. Όλοι οι άγιοι είχαν να αντιμετωπίσουν τους ίδιους πειρασμούς, στους οποίους τους υπέβαλε ο αρχέκακος διάβολος, αναδείχθηκαν νικητές και ήσαν όλοι φορείς του ιδίου Αγίου Πνεύματος, που “συγκροτεί τον θεσμόν της Εκκλησίας”.

Εμείς, λοιπόν σήμερα, θα πρέπει να μην λησμονούμε τους αγίους μας γιατί με την βοήθεια αυτών θα μπορέσουμε να εισέλθουμε

στην Βασιλεία των Ουρανών. Όταν τιμούμε τους Αγίους, εκείνοι δέχονται τη μικρή και συνήθως υλική προσφορά μας και την ανταποδίδουν πολλαπλάσια και με υλικές ανταμοιβές, αλλά κυρίως με πνευματικά και αιώνια αγαθά. Επιπλέον, θα πρέπει να τιμούμε ιδιαίτερα τους Αγίους που έζησαν στον ίδιο τόπο με εμάς, εκεί όπου και εμείς αγωνιζόμαστε. Λόγω της κοινής καταγωγής μας, ελπίζουμε να έχουν ιδιαίτερη μέριμνα και φροντίδα για την σωτηρία μας, αφού κατοικούμε στον ίδιο χώρο που έζησαν κάποτε και αυτοί.

Μεταξύ των αγίων, που σχετίζονται με την Πάφο, είναι και ο άγιος Ρόδων, ο οποίος είχε την καταγωγή του από την Παλαίπαφο, τα σημερινά Κούκλια και αργότερα έγινε επίσκοπος Ταμασού. Όταν οι απόστολοι Βαρνάβας και Μάρκος κατά τη δεύτερη τους αποστολική περιοδεία πέρασαν από την Παλαίπαφο βρήκαν εκεί τον Ρόδωνα ως ιερόδουλο, τον κατήχησαν στην Χριστιανική πίστη και τον βάπτισαν. Ο Ρόδων, τότε, ακολούθησε τους δύο αποστόλους, Βαρνάβα και Μάρκο και συνεργάστηκε στο ιεραποστολικό έργο, τόσο μαζί τους όσο και με άλλους όπως τους Ηρακλείδιο, Μνάσωνα, Τίμωνα και Αρίστωνα. Οι πληροφορίες, βέβαια, για το πρόσωπο του, είναι συγκεχυμένες. Η φροντίδα των αποστόλων, μέσα στους πολλούς καθημερινούς κινδύνους, ήταν το να διαδώσουν το Ευαγγέλιο, όχι να διασώσουν τα βιογραφικά στοιχεία τους, ή να συντάξουν την αυτοβιογραφία τους! Έτσι, από τις λιγοστές πληροφορίες που έχουμε, γνωρίζουμε ότι ο άγιος Ρόδων έγινε, μετά την κοιμήση των αγίων Ηρακλείδου και Μνάσωνα, ο τρίτος στη σειρά επίσκοπος της παλαιάς επισκοπής Ταμασού. Αυτό φανερώνει ότι ο άγιος ήταν νεαρός στην ηλικία όταν έγινε Χριστιανός. Είναι αυτός που επίσης φέρεται στο ψευδεπίγραφο κείμενο να συνέγραψε τον «Βίο και την πολιτεία του οσίου πατρός Ηρακλειδούς».

Παρόλο που δεν υπάρχουν στοιχεία για ιεραποστολική δράση του αγίου Ρόδωνα στον τόπο καταγωγής του, την Πάφο, θεωρούμε σχεδόν βέβαιο ότι πρέπει να έδρασε και εδώ. Έστω και αν υπήρξε επίσκοπος της σχετικά μακρινής πόλεως, της Ταμασού, δεν μπορεί να μην ενδιαφέρθηκε και για τον τόπο καταγωγής του, την Παλαίπαφο. Όπως ο απόστολος Βαρνάβας νοιάστηκε για τους συμπατριώτες του Κύπριους και συνέβαλε στο να αρχίσει η πρώτη αποστολική περιοδεία από την Κύπρο, το ίδιο θα πρέπει να έπραξε και ο άγιος Ρόδων. Υπάρχει καταγραμμένο, βέβαια, και στα απόκρυφα κείμενα ότι ο άγιος Ηρακλείδιος μαζί με τους μαθητές του έφθασαν και στην Πάφο σε μια ιεραποστολική περιοδεία. Αλλά, κρίνοντας και από τον εαυτό μας, όλοι μας ενδιαφερόμαστε και πονάμε για τον τόπο καταγωγής μας και χαιρόμαστε να τον βλέπουμε να προοδεύει. Το ίδιο πιστεύουμε ότι θα έκανε ο άγιος μας Ρόδων και τότε, αλλά και στις μέρες μας, ιδιαίτερα τώρα, που θα τον υμνήσουμε με την ακολουθία και την εικόνα του. Όπως και να έχει, ο κάθε άγιος δεν είναι μόνο τοπικός, αλλά γίνεται οικουμενικός, επειδή αντλεί την Χάρη από τον Τριαδικό Θεό και την μεταδίδει και σε όλους όσοι ζητούν τις μεσιτείες

του, σε όποιο μέρος και αν κατοικούν.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες απευθύνουμε στον Δρ. Χαράλαμπο Μπούσια ο οποίος πάντοτε προθύμως και ανιδιοτελώς σπεύδει σε κάθε αίτημά μας για την συγγραφή μιας νέας ακολουθίας στους αγίους μας. Τον ευχαριστούμε άλλη μια φορά και για την ακολουθία του αγίου Ρόδωνα, που πιστεύουμε ότι θα χρησιμοποιηθεί από πολλούς ευλαβείς και φιλάγιους κληρικούς, από ιεροψάλτες, αλλά και από τον πιστό λαό. Εικόνα του αγίου δεν εντοπίσαμε σε όλη την Κύπρο, μόνο ελάχιστες, μικρού μεγέθους απεικονίσεις του, μαζί με τους άλλους ιεράρχες Ηρακλείδιο και Μνάσωνα σε βημόθυρα, στον Ιερό Ναό της Παναγίας Χρυσαινιώτισσας, στη Λευκωσία και μια μικρή εικόνα του σε λειψανοθήκη του αγίου Ιωάννου του Λαμπαδιστή, στον Καλοπαναγιώτη. Έτσι απευθυνθήκαμε στον θεολόγο-αγιογράφο Χαράλαμπο Επαμεινώνδα για να μας ιστορήσει και τον άγιο αυτό.

Για να τιμηθεί ένας άγιος, τα πρώτα απαραίτητα στοιχεία, είναι η ακολουθία και η εικόνα του. Αν ο Θεός οικονομήσει να ανοικοδομηθεί και ναός ή παρεκκλήσι στον άγιο αυτόν, τότε η τιμή του θα αυξηθεί ακόμη περισσότερο και θα διατηρείται, τουλάχιστο για όσο διάστημα διατηρείται και ο ναός – προσκύνημα του. Λόγω του ότι ο άγιος Ρόδων δεν είχε ούτε ημέρα εορτασμού, ορίσαμε να εορτάζεται η μνήμη του την ίδια ημέρα με έναν άλλον ομώνυμο αγίου. Έτσι θα εορτάζεται στις 10 Νοεμβρίου, μαζί με έναν άλλο απόστολο εκ των εβδομήκοντα μαθητών, τον άγιο Ροδίωνα, που έχει παραπλήσιο όνομα.

Να παρακαλέσουμε τον άγιο μας Ρόδωνα να μεριμνήσει μαζί και με τους υπόλοιπους Κυπρίους αγίους για την ελευθερία της πατρίδας μας από την κατοχή των ξένων στρατευμάτων. Επίσης, να τον παρακαλέσουμε να μεριμνήσει και για την ελευθερία από κάθε αίρεση και πλάνη της εποχής μας και, όπως τότε βοήθησε τον λαό να απαλλαγεί από το σκότος της ειδωλολατρίας και να οδηγηθεί στο Φως του Χριστού, έτσι και σήμερα να οδηγήσει όλους εμάς στο Φως και στην Αιώνια Ζωή που χαρίζει ο Κύριός μας.

Εύχεστε να χαρίζει και σε μένα (ως επισκόπου αυτής της πρώτης Χριστιανικής πόλης της Ευρώπης) τη φώτιση και την διάκριση που πρέπει να έχω ώστε να ποιμένω τον λαό και να τον οδηγώ με την Χάρη του Θεού και των αγίων στην αγιότητα και την Αιώνια Ζωή.

Αύγουστος 2024
† ο Πάφου Τυχικός

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΡΟΔΩΝΟΣ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΑΜΑΣΟΥ
ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΠΑΦΟΥ

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ Ι΄ Νοεμβρίου.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

ΕΝ Τῶ ΜΙΚΡῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

**Μετὰ τὸν Προοιμακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν στίχους
δ΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια·**

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Βλαστὸν Παλαιπάφου εὐθαλῆ,
θεοφόρον Ῥόδωνα,
τοῦ Παρακλήτου
κειμήλιον, ὄσιον, ἄκακον,
θείων ἀποστόλων
κατακολουθήσαντα
τοῖς ἵχνεσι καὶ Κύπρον
φωτίσαντα λόγων πυρσεύμασι
τῶν αὐτοῦ ἀνευφημήσωμεν
μελιρρύτοις
ψαλμοῖς τε καὶ ᾠσμασι.

Διάδοχον θρόνου Ταμασοῦ
πανευφήμου Μνάσωνος
νῦν μελωδήσωμεν ᾠσμασι
πάνσεπτον Ῥόδωνα,
μαθητὴν ἀρχαῖον
ἀποστόλων ἔνθεον,
Βαρνάβα τε καὶ Μάρκου κραυγάζοντες·
Καθιλεούμενος,

μάκαρ, σὲ τοῖς μακαρίζουσι
μὴ ἔλλειπης
Θεὸν τὸν εὐίλατον.

Βαρνάβας καὶ Μᾶρκος, ἡ δυὰς
ἀποστόλων, χάριτος
οἱ ποταμοὶ εἰς Παλαίπαφον,
Ῥόδων ἀοίδιμε,
σὲ εὐρόντες τάχος
εἰς ἀρχὰς τῆς πίστεως
σοφῶς σὲ ἐκατήχησαν, ἔνθεε,
καὶ σὲ ἐβάπτισαν,
τὸν αὐτῶν ὀφθέντα ὕστερον
συνοδίτην
σεμνὸν καὶ συνέκδημον.

Μετὰ τοῦ Βαρνάβα τοῦ σεπτοῦ
καὶ τοῦ Μάρκου ἄθλησιν,
τῶν θεαυγῶν διδασκάλων σου,
Ῥόδων, κατηύθυνας
βήματά σεπτά σου
Ταμασὸν εἰς εὐσημον,
καὶ Μνάσωνος ἐχρίσθης διάδοχος
τοῦ ἀρχιποίμενος,
Εκκλησίας στῦλε ἄσειστε
καὶ δοχεῖον
τοῦ Πνεύματος εὐχρηστον.

Δόξα. ῥῆχος β'.

Αποστολικάῃς βαδίσαντα τρίβοις
καὶ Εὐαγγελίου ὀφθέντα
ὕφηγήτορα,
Ῥόδωνα, τὸν ἐξ ἱεροδούλων ναοῦ εἰδώλων
Ἐκκλησίαν Χριστοῦ λαμπρύναντα, τιμήσωμεν
ἐν κατανύξει κραυγάζοντες·
Τῶν Ταμασέων θεοπρόβλητε ἱεράρχα,
ὡς Χριστοῦ τῷ θρόνῳ νῦν παριστάμενος
καὶ παρρησίαν πρὸς Αὐτὸν ἔχων μεγίστην
ἐκτενῶς ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν τιμώντων
τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Ἀπόστιχα. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Χαίροις, ὁ μαθητῆς
 Βαρνάβα τε καὶ
 Μάρκου, τῆς
 Παλαιπάφου εὐχος,
 πνευματοφόρε Ῥόδων,
 σεμνότης θείας πίστεως.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Χαῖρε, ὁ τοῦ
 Χριστοῦ ἀλήθειαν ἐν
 Κύπρῳ καὶ ἐν
 Ἀλεξανδρείᾳ κηρύξας
 πόθῳ, Ῥόδων,
 τῶν ἀποστόλων σύσκηνε.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Ῥόδων, ἐν Ταμασοῦ
 διάδοχος ἐχρίσθης
 τοῦ Μνάσωνος τῷ θρόνῳ
 καὶ ἄρνας τοὺς ἐλλόγους
 αὐτῆς σοφῶς ἐποίμανας.

Δόξα. Τριαδικόν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός,
 Τριάς ὑπεραγία,
 ἰσχὺς καὶ σθένος θεῖον
 τοῦ Ῥόδωνος, Σὴν κλῆσιν
 ἐν λόγοις μεγαλύναντος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, Μῆτερ Θεοῦ
 ὑπερευλογημένη,
 ἢ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως
 ἰθύνουσα πρὸς τρίβους
 εὐθείας, Ὁδηγήτρια.

Νῦν ἀπολύεις... τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΩ

**Μετὰ τὸν Προουμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς δὲ τὸ Κύριε
ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια·**

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Παλαιπάφου ώραῖσμα,
Ἐκκλησίας θησαύρισμα,
ἐξ ἱεροδούλων τὸν προερχόμενον
ναοῦ εἰδώλων τιμήσωμεν,
πανεύφημον Ῥόδωνα,
ἀποστόλων κοινωνόν,
ἄνδρα ὄντως
θεόφιλον καὶ
ἀκάματον
χριστοκήρυκα δῆμοι φιλεόρτων
καὶ Κυπρίων ὁμηγύρεις
ψαλμοῖς εὐτάκτοις καὶ ἄσμασι.

Συνεργὸν καὶ συνέκδημον
ἀποστόλων γενόμενον,
Μάρκου καὶ Βαρνάβα τὸν
συνακόλουθον, ἐξ ὧν ἐδέξω τὸ βάπτισμα
τὸ ἅγιον, μέλψωμεν
ὡς ἐν Κύπρῳ τῆς Χριστοῦ
Ἐκκλησίας ἀσάλευτον
στῦλον ψάλλοντες·
Χαῖρε, Ῥόδων, τοῦ Πνεύματος κινύρα,
ἀκοὰς λαοῦ ἡ φθόγγοις
σοῖς μελιρρύτοις ἡδύνουσα.

Περιώδευσας ἅπασαν
Κύπρον καὶ
Ἀλεξάνδρειαν
μετὰ τοῦ Βαρνάβα, Μάρκου καὶ Τίμωνος
Χριστοῦ κηρύσσων ἀλήθειαν
καὶ διδασκαλίαις σου
μεγαλύνων τὸ Αὐτοῦ
πανσεβάσμιον ὄνομα,
Ῥόδων ἔνδοξε,
ἀποστόλων ἰσότημε, ἐν πόλου
ταῖς σκηναῖς ὁ συγχορεύων
αὐτοῖς καὶ συναγαλλόμενος.

Τιμαλφέστατον κόσμημα
 τοῦ Χριστοῦ θείας πίστεως,
 Ταμασέων μάργαρον
 πολυτίμητον καὶ νήσου Κύπρου
 πολυέδρε ἀδάμα, ὑμνοῦμέν σε
 νῦν ὧδαῖς πνευματικαῖς,
 Ῥόδων πανιερώτατε,
 ἄνερ χάριτος,
 προσφορᾶς καὶ θυσίας ἐκβοῶντες·
 Χαῖρε, ὁ κεκοσμημένος
 τῶν ἀρετῶν στέφει, ἅγιε.

Ἀποστόλων ὁμόζηλε
 συνεργὲ καὶ ὁμότροπε,
 μαθητὰ Βαρνάβα καὶ Μάρκου πάντιμε,
 ψυχῆς ἀγάπης σου ἔδειξας
 τὸ ἄμετρον πέλαγος,
 Ῥόδων, πίστεως κρηπίς
 καὶ ἐδραῖωμα ἄσειστον·
 ὅθεν ἅπαντες
 ὡς φωστῆρα τιμῶμεν Ἐκκλησίας
 σὲ ὑπέρλαμπρον καὶ ἄστρον
 τῆς Παλαιπάφου ἀείφωτον.

Ταμασέων ἐπίσκοπον
 καὶ διάδοχον ἔχρισε
 σὲ αὐτοῦ ὁ Μνάσων ὁ πανσεβάσμιος,
 ὀρῶν ψυχῆς σου τὸ εὔτονον
 καὶ τὴν προθυμίαν σου
 ἀναλῶσαι σεαυτὸν
 τῇ ἀγάπῃ πρὸς ποιμνιον
 σοῦ τὸ ἔλλογον,
 ἱεράρχα θειότατε, Ὑψίστῳ
 ὁ παμφίλτατος, Οὓ κλῆσιν
 σοῖς τρόποις, θείαν ἐδόξασας.

Δόξα. ῥΗχος δ΄.

Καταλιπὼν τὴν ἀπάτην τῶν εἰδώλων,
 ὧν ἐν τῷ ναῷ ἱερόδουλος ὑπῆρξες, Ῥόδων αἰοίδιμε,
 ἐζωγρήθης ὑπὸ Βαρνάβα καὶ Μάρκου τῇ σαγήνῃ τῆς πίστεως
 καὶ αὐτῶν συνέκδημος ἄοκνος πέφηνας·

Κηρύξας οὖν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου
 ἐν Κύπρῳ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ
 ἑαυτὸν ἀφιέρωσας τῇ Ἐκκλησίᾳ
 καὶ διάδοχος ἐν Ταμασῶ τοῦ ἁγίου Μνάσωνος γενόμενος
 Θεῶ εὐηρέστησας, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ
 τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε,...

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. **Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.**

**Παροιμιῶν τὸ
 Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. δ' 10 -
 19)**

Ἄκουε, υἱέ, καὶ δέξαι ἐμοὺς λόγους καὶ πληθυνθήσεται ἔτη ζωῆς σου, ἵνα σοι γένωνται πολλὰ ὁδοὶ βίου· ὁδοὺς γὰρ σοφίας διδάσκω σε, ἐμβιβάζω δέ σε τροχιαῖς ὀρθαῖς. Ἐὰν γὰρ πορεύῃ, οὐ συγκλεισθήσεται σοι τὰ διαβήματα, ἐὰν δὲ τρέχῃς οὐ κοπιᾷσεις. Ἐπιλαβοῦ ἐμῆς παιδείας, μὴ ἀφῆς, ἀλλὰ φύλαξον αὐτὴν σεαυτῷ εἰς ζωὴν σου. Ὅδοὺς ἀσεβῶν μὴ ἐπέλθῃς, μηδὲ ζηλώσης ὁδοὺς παρανόμων· ἐν ᾧ ἂν τόπῳ στρατοπεδεύσωσι, μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ, ἔκκλινον δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ παράλλαξον. Οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσωσιν, ἐὰν μὴ κακοποιήσωσιν, ἀφήρηται ὁ ὕπνος αὐτῶν καὶ οὐ κοιμῶνται· οἶδε γὰρ σιτοῦνται σῖτα ἀσεβείας, οἶνῳ δὲ παρανόμῳ μεθύσκονται. Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων ὁμοίως φωτὶ λάμπουσι, προπορεύονται καὶ φωτίζουσιν, ἕως κατορθώσῃ ἡ ἡμέρα· αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν σκοτειναί, οὐκ οἶδασι πῶς προσκόπτουσιν.

**Σοφίας Σειράχ τὸ
 Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. στ' 1 - 14)**

Τέκνον, ἀντὶ φίλου μὴ γίνου ἐχθρός· ὄνομα γὰρ πονηρὸν αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος κληρονομήσει· οὕτως ὁ ἁμαρτωλὸς ὁ δίγλωσσος. Μὴ ἐπάρῃς σεαυτὸν ἐν βουλῇ ψυχῆς σου, ἵνα μὴ διαρπαγῇ ὡς ταῦρος ἡ ψυχὴ σου. Τὰ φύλλα σου καταφάγεσαι καὶ τοὺς καρπούς σου ἀπωλέσεις καὶ ἀφήσεις σεαυτὸν ὡς ξύλον ξηρόν. Ψυχὴ πονηρὰ ἀπολεῖ τὸν κτησάμενον αὐτὴν καὶ ἐπίχαρμα ἐχθρῶν ποιήσει αὐτόν. Λάρυγξ γλυκὺς πληθυνεῖ φίλους αὐτοῦ καὶ γλῶσσα εὐλαλὸς πληθυνεῖ εὐπροσήγορα. Οἱ εἰρηνεύοντές σοι ἔστωσαν πολλοί, οἱ δὲ σύμβουλοί σου εἷς ἀπὸ χιλίων. Εἰ κτᾶσαι φίλον, ἐν πειρασμῷ κτῆσαι αὐτόν καὶ μὴ ταχὺ ἐμπιστεύσης αὐτῷ· ἔστι γὰρ φίλος ἐν καιρῷ αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου. Καὶ ἔστι φίλος μετατιθέμενος εἰς ἐχθρὸν καὶ μάχην ὄνειδισμοῦ σου ἀποκαλύψει. Καὶ

ἔστι φίλος κοινωνὸς τραπεζῶν καὶ οὐ μὴ παραμείνη ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου. Καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς σου ἔσται ὡς σὺ καὶ ἐπὶ τοὺς οἰκέτας σου παρρησιάσεται· ἐὰν ταπεινωθῆς, ἔσται κατὰ σοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσεται. Ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σου διαχωρίσθητι καὶ ἀπὸ τῶν φίλων σου πρόσσεχε. Φίλος πιστὸς σκέπη κραταῖά, ὁ δὲ εὐρῶν αὐτὸν εὔρεθησαυρόν.

**Σοφίας Σολομώντος τὸ
Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. γ' 1 - 9)**

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξιούς ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

**ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ
Ἰδιόμελα.**

Ἦχος α'.

Δεῦτε, εὐσεβῶν οἱ δῆμοι, ἀποστολικοῦ πεπληρωμένοι φρονήματος, τὸν ἀποστολικὸν ἄνδρα ἀρχιερατικῆς ἀξίας κεκοσμημένον, μαθητεύσαντα παρὰ πόδας Μάρκου καὶ Βαρνάβα, Ῥόδωνα ἀοίδιμον, πανευλαβῶς τιμήσωμεν κράζοντες· Ὁ ἀόκνως ἐργασάμενος ἐν τῷ ἀγρῷ τοῦ Κυρίου καὶ πολύχουν ἄσταχυν προσενεγκῶν Κυρίῳ, ψυχὰς ποθοῦσας τὴν σωτηρίαν, βράβευσον ἡμῖν τὴν σὴν εὐλογίαν καὶ ῥῦσαι δεινῶν κολάσεως τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Ἦχος β'.

Τὸν εὐπειθῆ μαθητὴν Βαρνάβα καὶ Μάρκου, ἐν Παλαιάφῳ ὑπ' αὐτῶν κατηγηθέντα καὶ εἰς Χριστὸν βαπτισθέντα, Ῥόδωνα τὸν πανεύφημον, ἐγκωμίων ἴοις καταστέψωμεν·

οὗτος γὰρ καταλιπὼν τὴν τῶν εἰδώλων ἀπάτην,
 ἑαυτὸν τῷ Εὐαγγελίῳ τῆς ἀγάπης ἀφιέρωσε
 καὶ ἀποστόλων τρίβοις ἠκολούθησε·
 διὸ καὶ τῆς οὐρανόθεν ἀπολαύειν ἀξιώθεις ὠραιότητος
 ἀδιαλείπτως πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ΄.

Τὴν καλὴν ὑποστάς ἀλλοίωσιν ἐν Παλαιπάφῳ
 ἐζωγρήθης τῆ σαγήνῃ τῆς πίστεως
 ὑπὸ τῶν τοῦ Χριστοῦ ἀποστόλων,
 Ῥόδων, ἀνδρῶν θεοφιλῶν ἐγκαλλώπισμα·
 δοχεῖον οὖν ἀναδειχθεὶς εὐχρηστον τοῦ Παρακλήτου
 καὶ ἱερομύστης Ταμασοῦ ἀξιώθεις γενέσθαι,
 ἀπῆλθες Χριστῷ συνεῖναι,
 τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Συνεργὸς ἀκάματος καὶ συνοδίτης
 Βαρνάβα καὶ Μάρκου, τῶν ἀποστόλων, γενόμενος
 περιώδευσας σὺν αὐτοῖς τὴν Κύπρον
 Χριστοῦ κηρύττων, Ῥόδων, τὴν ἀλήθειαν·
 ἐν Σαλαμίῃ Βαρνάβα κατιδὼν τὸ μαρτύριον
 καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Μάρκου, τῶν διδασκάλων καὶ φωτιστῶν σου,
 ἔφθασας εἰς Ταμασόν, ἧς ἐπίσκοπος πέφηνας,
 ὡς διάδοχος τοῦ πανιέρου Μνάσωνος·
 ἐν αὐτῇ εἰρηνικῶς τὸ ζῆν ἐκμετρήσας
 μετέστης πρὸς ὃν ἠγάπησας Κύριον,
 τὸν δωρούμενον ἡμῖν εὐχαῖς σου
 τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Ἦπακοὴν σου τοῖς ἀποστόλοις,
 καμάτους σου πρὸς διάδοσιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου
 καὶ ἐπισκοπικὴν σου ἐν Ταμασῷ διακονίαν
 ἐβράβευσεν ὁ δωρεοδότης Κύριος, Ῥόδων παναοίδιμε,
 ὁ πληρώσας σε Πνεύματος ἁγίου·
 διὸ νῦν τὴν σεβασμίαν σου ἡμεῖς μνήμην ἐορτάζοντες
 καὶ Χριστόν, τὸν ἐνισχύσαντά σε, δοξάζοντες
 εὐχὰς σου αἰτούμεθα πρὸς ἀρετῆς τελείωσιν
 καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου...

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ
τῆς ξυνωρίδος μαθητῆς καὶ συνέκδημος,
Βαρνάβα καὶ θείου Μάρκου,
ὁ ἐξ εἰδώλων ναοῦ
τῶν ἱεροδούλων
προερχόμενος,
Κυπρίων ἀγλαΐσμα,
Παλαιπάφου ὠράϊσμα,
ἀνδρῶν ἀμέμπτων
τιμαλφές σεμνολόγημα,
θείας πίστεως
πολυτίμητον κόσμημα,
Ῥόδων ἀιμακάριστε,
τῆς χάριτος σκήνωμα,
Εὐαγγελίου κηρύξας
ἀρχὰς εἰς Κύπρον τὴν εὖσημον,
τιμῶσαν ἐν ὕμνοις
τὴν ὑπέρλαμπρόν σου μνήμην
καὶ ἀεισέβαστον.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Χαίροις, ἀνδρῶν ἀποστολικῶν
ὁ ἀκρεμῶν καὶ τὸ πολύτιμον κόσμημα,
ἀγάπης ὁ ὑφηγήτωρ,
τῆς εὐσεβείας κρηπίς,
Ῥόδων, ἐκμαγεῖον
θείας χάριτος,
εἰς Κύπρου τὰ πέρατα
καὶ κλεινὴν Ἀλεξάνδρειαν
Εὐαγγελίου
ὁ κηρύξας τὴν δύναμιν
τὴν σωτήριον
καὶ δοξάσας τὸ ὄνομα
τὸ ἱερόν καὶ ἅγιον
Χριστοῦ Παντοκράτορος,
εὐκλείας σὲ οὐρανοῦ
καταξιώσαντος, ἔνθεε,

συγχαίρειν ἀγγέλοις,
ἀποστόλοις καὶ ἀγίων
χοροῖς ἀείποτε.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Μνήμην τὴν σὴν τελοῦντες λαμπρῶς,
ιερομύστα Ταμασέων, διάδοχε
τοῦ Μνάσωνος τοῦ
ἀγίου, ὁ ἐποφθεῖς
ἀληθῶς στῦλος
Ἐκκλησίας ἀδιάσειστος
καὶ ποιμένης ἐλλόγου σου
ἀρετῆς πρὸς τελείωσιν
ὁ κατευθύντωρ,
Ῥόδων πνευματοφόρητε,
ἐκδεχόμεθα
ἰκεσίας ἐνθέρμους σου
πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον
καὶ Κτίστην τοῦ σύμπαντος,
ἵνα σωφρόνως τὸν βίον
καὶ εὐλαβῶς διανύσωμεν
ἐν δικαιοσύνῃ,
ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ,
πάτερ θειότατε.

Δόξα. Ῥχος πλ. δ΄.

Δεῦτε πιστοὶ ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων σαλπίσωμεν
τοὺς τιμίους καμάτους Ῥδωνος τὸ πανιέρου
πρὸς Χριστοῦ δοξολογίαν τοῦ ὑπερτίμου ὀνόματος
καὶ ἐορτάσωμεν τὴν φωτοφόρον αὐτοῦ μνήμην οὕτω λέγοντες·
ἀποστόλων ὁμόζηλε καὶ ἐν δόξῃ ἰσότιμε,
ὁ καὶ τῆς Ταμασοῦ Ἐκκλησίας κλείσας
ποιμανικῆ σου ἐπιστήμη,
εὐχου ὑπὲρ τῶν ἐκθύμως τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι...

Νῦν ἀπολύεις... **τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.**

Ῥχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ῥποστάντα ταχέως καλὴν
ἀλλοίωσιν ἐν Παλαιπάφῳ ὡς λόγων

τῶν ἀποστόλων Χριστοῦ,
Μάρκου θείου καὶ Βαρνάβα τὸν ἀκούσαντα,
Ῥόδωνα, ὡς αὐτῶν σεμνὸν
μαθητὴν καὶ Ταμασοῦ
τιμήσωμεν ἱεράρχην,
Χριστὸν ἡμῖν ἀσιγήτως
Λόγον Θεοῦ καθιλεούμενον.

Ἔτερον ὅμοιον.

Ταμασοῦ ἱεράρχην, θεόπνου Ῥόδωνα,
τὸν φοιτητὴν ἀποστόλων
καὶ ἀληθείας Χριστοῦ
θεῖον κήρυκα τὸν δράσαντα σὺν Τίμωνι
καὶ καθηδύναντα ψυχὰς
ὡς εὐώδης ῥοδεῶν
ὁδμαῖς τῶν αὐτοῦ χαρίτων
βοῶντες· Εὐφρανον πάντα
ὁδμαῖς εὐχῶν σου πρὸς τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον. Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος...

Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Μεγάλῳ
Ἑσπερινῷ, μετὰ δὲ τὴν α' Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Προθύμως ἀτραποῖς
ἠκολούθησας, Ῥόδων,
Βαρνάβα τοῦ σεπτοῦ
καὶ θεόφρονος Μάρκου,
αὐτῶν ἰσοστάσιος,
θεοφόρε, γενόμενος
καὶ ἠξίωσαι
τῶν Ταμασέων κοσμηῆσαι
ὡς ἐπίσκοπος
τὴν ἱεράν Ἐκκλησίαν
καὶ στῦλος ἀκλόνητος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁδήγησον ἡμᾶς
 οὐρανοῦ πρὸς ἐπάλξεις
 παμφώτους, ἀγαθή,
 Ὁδηγήτρια Μῆτερ,
 χειρὶ παναχράντω σου,
 καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον,
 τοὺς ἐν ἄσμασι
 σὲ μεγαλύνοντας πόθῳ,
 καὶ τοῦ Ῥόδωνος
 ἀνευφημοῦντας ἀγῶνας,
 φιλοῦντος τὸν Τόκον σου.

**Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.
 ῥῆχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.**

Δυὰς ἡ πανεύφημος
 τῶν ἀποστόλων Χριστοῦ,
 Βαρνάβας ὁ πάντιμος
 καὶ Μᾶρκος ὁ θεαυγής,
 σέ, Ῥόδων, ἐβάπτισεν,
 ἄνερ πνευματοφόρε,
 Παλαιπάφου εἰς πόλιν,
 τὸν εἶτα ἐποφθέντα
 συνεργὸν ἐν τῷ ἔργῳ
 αὐτῶν ψυχῶν εὐαγγελισμοῦ,
 πανιερώτατε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πιστοὺς κατευθύνουσα
 Μὴ παύση πρὸς οὐρανῶν
 σκηνάς, Ὁδηγήτρια,
 Μῆτερ τοῦ Λόγου Θεοῦ,
 τοὺς σοὶ καταφεύγοντας
 καὶ πάντα ἐξαιρέτως
 τοὺς ἐν Κύπρῳ οἰκοῦντας
 καὶ ἀνυμνοῦντας μνήμην
 μαθητοῦ ἀποστόλων,
 τοῦ Ῥόδωνος, σεμνοῦ Ταμασοῦ
 ἱεροφάντορος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα. ῥῆχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Υφηγητόρων σου σεπτῶν ἠξίωσαι
 μετὰ μαρτύριον κηδεῦσαι σώματα,
 Βαρνάβα τοῦ πανευκλεοῦς καὶ Μάρκου τοῦ θεοπνεύστου,
 ἀποστόλων σύσκηγε, Ταμασοῦ τῆς καλλίπαιδος
 θαυμαστὲ ἐπίσκοπε, Παλαιπάφου ὠράϊσμα
 καὶ εὐχρηστον τοῦ Πνεύματος σκεῦος, χαῖρε, ἀναβοῶντες, Ῥόδων.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον
 φωτὶ τῆς χάριτος τοῦ θείου Τόκου σου,
 ἀγνή Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων,
 καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου,
 ὅπως εὖρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως
 καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.
 Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.
Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον· Κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ι' 9 -16).
Ζήτηι τῇ ΙΓ' Νοεμβρίου.

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,..
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,..

Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. β'.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ
 κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ο πρῶην ἱερόδουλος ναοῦ τῶν εἰδώλων,
 πανιερώτατος εἶτα γενόμενος ποιμὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίας,
 Ῥόδων, ἀποστολικάις ἀγλαΐαις κατεκοσμήθης·
 ὄθεν τὴν πανένδοξον μνήμην σου ἐορτάζοντες,
 τὸν σὺν ἀποστόλοις καὶ ἱεράρχαις ἐπαγαλλόμενον,
 τὰς ἀδιαλείπτους σου εὐχὰς πρὸς Κύριον ἐκδεχόμεθα,
 τὸν παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου....

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·

" Ῥόδωνα μεγαλύνω, ἀποστόλων ὁμόζηλον. Χ."

ᾠδὴ α'. ᾠχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ρανίσιν ἀρδεύσαντα
 ψυχὰς Κυπρίων τιμήσωμεν
 ἰδρώτων ἐν ἄσμασι
 τὸν Παλαιπάφου βλαστόν,
 θεῖον Ῥόδωνα,
 ἀνθήσαντα ὡς ῥόδον
 πανεύοισμον πίστεως
 πάντες χριστῶνυμοι.

Οδὸν τὸν βαδίσαντα
 τῶν ἀποστόλων ὑμνήσωμεν
 Βαρνάβα θεόφρονος
 Καὶ Μάρκου τοῦ παμφαοῦς,
 ἱερόδουλον
 τὸν πρῶην Παλαιπάφου,
 θεόκλητον Ῥόδωνα,
 πίστεως κόσμημα.

Δυνάμει κηρύγματος
 τῶν ἀποστόλων
 ἀλλοίωσιν ὑπέστης
 ἀμείνονα
 καὶ ταῖς αὐτῶν ἀτραποῖς
 ἠκολούθησας
 ἐν Κύπρῳ, Ῥόδων μάκαρ,
 γενόμενος πίστεως
 στῦλος ἀκράδαντος.

Θεοτοκίον.

Ως ἔμψυχον ἄγαλμα
 σὲ μεγαλύνομεν, Δέσποινα,
 πιστῶν ἀντιλήψεως
 καὶ ἐναργοῦς ἀρωγῆς
 ἐν στενώσεσι
 τοῦ βίου καὶ ἀνάγκαις,
 σεμνὴ ἀειπάρθενε,
 Θεογεννήτρια.

Ῥδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Νεκρώσας ἀπάτην τῶν εἰδώλων
 ζώσει τῆς πίστεως Χριστοῦ,
 ἐξ ὅλης ὄν ἠγάπησας

καρδίας, Ῥόδων, γέγονας
ζωῆς ἀλήκτου μέτοχος
ἐν οὐρανόις σκηνώμασι.

Ἀγλάισμα, Ῥόδων, Ἐκκλησίας,
ὡς λύχνος ἐφώτισας λαμπρὸς
τὴν Ταμασόν, ἧς πέφηνας
ἱερομύστης ὄσιος
αὐγαῖς φωτίζων λόγων σου
ἐν ἀγνωσίᾳ καθεύδοντας.

Μεγάλως ἐδόξασέ σε, Ῥόδων,
ὁ Λόγος Παντάνακτος Θεοῦ,
Οὗ κλῆσιν ἐμεγάλυνας
σὺν ξυνωρίδι, Ἄγιε,
Βαρνάβα οὐρανόφρονος
καὶ Μάρκου, στύλου τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ἐπάκουσον σοῦ τῶν δεομένων,
πανύμνητε Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
καὶ προστρεχόντων πάντοτε
ἐτοίμη προστασία σου
καὶ βοήθεια, Δέσποινα,
θερμαῖς δεήσεσι Ῥόδωνος.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Ἰερόδουλε ἐν Παλαιπάφῳ
πρώην γέγονας ἱερομύστης
Ταμασέων θαυμαστός, Ῥόδων πάντιμε,
ἀκολουθήσας Βαρνάβα τοῖς βήμασι
καὶ Μάρκου, τῶν Ἀποστόλων, θειότατε,
ὁ ἐξ ὕψους σου εὐκλείας Χριστὸν ἀείποτε
τοῖς σέ ἀνευφημοῦσιν ἰλεούμενος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁδηγήτρια Θεογεννήτορ,
τοὺς οἰκέτας σου καθοδηγοῦσα
μὴ ἐλλείπης ἀρετῆς πρὸς τελείωσιν
καὶ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ εὐαρέσκεϊαν,
εὐλογημένη τοῦ κόσμου Παντάνασσα,

ἵνα πρόσωπον Αὐτοῦ τὸ λαμπρὸν κατίδωμεν
 ἰδίους ἐν σκηναῖς τοῦ πόλου ὄμμασι.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Γέρας Παλαιπάφου θεῖον,
 ἀποστόλων ὁμόζηλε,
 Ῥόδων, ἐπισκόπων
 Ταμασοῦ λαμπρὸν σεμνολόγημα,
 καὶ ἱερὸν εὖχος πίστεως, ἀοίδιμε,
 κλῆσιν πάνσεπτον
 Λόγου Θεοῦ ἐμεγάλυνας.

Αποστόλων πανενδόξων
 τῶν ἀγώνων ὁμόζηλε,
 Μάρκου καὶ Βαρνάβα,
 τὴν ὀσφύν σου ἀναζωσάμενος
 κηρῦξαι πίστεως, Ῥόδων, τὴν ἀλήθειαν
 πόθῳ ἔδραμες
 εἰς Ταμασὸν τὴν πανεύσημον.

Λύσας σῶν εἰδώλων πλάνην
 τῇ μαχαίρᾳ τῆς πίστεως,
 Μάρκος καὶ Βαρνάβας
 ἦνπερ σὲ ἐδίδαξαν, γέγονας
 αὐτῶν ἀκόλουθος, Ῥόδων, σὺν τῷ Τίμωνι,
 μεθ' ὧν ὄνομα
 Χριστοῦ ἐν Κύπρῳ ἐδόξασας.

Θεοτοκίον.

Υπερύμνητε Παρθένε,
 Ὁδηγήτρια πάνσεμνε,
 ἴθυνον σοὺς δούλους,
 Κεχαριτωμένη Μητρόθεε,
 πρὸς σωτηρίας ὑπέρφωτα σκηνώματα
 παρακλήσεσιν
 ἱεροφάντορος Ῥόδωνος.

ᾠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νῦν, Ῥόδων μακάριε,
 λαμπρῶς σὲ μακαρίζομεν,
 τὸν μετὰ μαρτύριον Βαρνάβα

τοῦ ἀποστόλου
 σὺν Μάρκῳ τῷ θεαυγεῖ
 καὶ Τίμωνι φθάσαντα σεπτῶ
 εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν
 τῆς Αἰγύπτου τὴν εὖσημον.

Ωράϊσμα πνεύματος
 τοῦ θείου, ὁ συνέδημος
 Μάρκου ἀποστόλου, Ῥόδων
 πάνυ, εἰς νῆσον Κύπρον,
 γενέτειράν σου σεπτὴν
 μετὰ τὴν ἐνάθλησιν αὐτοῦ,
 μάκαρ, ἐπανεκάμψας
 σὺν θεόφρονι Τίμωνι.

Αξίως ὑμνοῦμέν σε
 τὸν πίστει μαθητεύσαντα
 Μνάσωνος τε καὶ Ἡρακλειδίου
 παρὰ τοὺς πόδας
 ἐν Ταμασῶ τῇ κλεινῇ,
 γενέσθαι ἧς ἔμελλες ποιμὴν
 ταπεινὸς καὶ εὐσπλαγχνος,
 Ῥόδων θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Πανάμωμε, δούλους σου
 γενέσθαι καταξίωσον
 εὐχρηστα τοῦ Πνεύματος δοχεῖα,
 τοὺς καθ' ἐκάστην
 ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις λαμπροῖς
 πληθὺν μεγαλύνοντας τῶν σῶν
 θαυμασίων, Δέσποινα,
 εὐσεβῶν Ὁδηγήτρια.

Ῥδὴ στ'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Οδοῖς σεπτοῖς ἠκολούθησας
 προθύμως ἀποστόλων, αἰδίμε
 Ῥόδων, ὡς ἤκουσας
 αὐτῶν ἐν Πάφῳ τὸ κήρυγμα
 καταλιπὼν εἰδώλων
 διακονίαν σου.

Σεμνὸς διάδοχος πέφηνας
 τοῦ Μνάσωνος, σεπτοῦ ἀρχιποίμενος,
 Ῥόδων θεόληπτε,
 τῶν Ταμασέων, οὓς ἴθυνας
 νομὰς πρὸς σωτηρίας
 ποιμὴν ὡς ἄγρυπνος.

Τὴν σὴν πατρίδα, Παλαιπάφον,
 σεμννομένην θείοις σπαργάνοις σου,
 Ῥόδων, κατέδειξας
 Χριστοῦ βαλβίδα τῆς πίστεως
 τῶν ἀθλητῶν ἐν Κύπρῳ,
 πανιερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ὁ δῆμος, Θεογεννήτρια,
 τῶν εὐσεβῶν Κυπρίων ἀείποτε,
 ἐγκωμιάζει σε
 ὡς ἀρωγὸν ἐν στενώσεσι
 καὶ ὁδηγὸν πρὸς δόμους
 αἰδιότητος.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Ἐκ Παλαιπάφου ιεροδουλον γενόμενον
 τῶν ἀποστόλων μαθητὴν καὶ ἰσοστάσιον
 θεία χάριτι ὀφθέντα ἱερομύστην
 Ταμασέων εὐλαβῶς ἐγκωμιάσωμεν,
 ὡσπερ ῥόδον ἀρετῆς ἡδύ, κραυγάζοντες
 μετὰ πίστεως· Χαίροις, Ῥόδων μακάριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀριστε ἀποστόλων
 ἰσοστάσιε, Ῥόδων,
 βλαστὲ τῆς εὐκλεοῦς Παλαιπάφου,
 ὁ βαδίσας αὐτῶν τὰς ὁδοὺς
 καὶ χρισθεὶς ἀξίως θεῖος διάδοχος
 ἐν Ταμασῶ τοῦ Μνάσωνος,
 ἐπάκουσον πιστῶν βοῶντων·

Χαῖρε, ὁ γόνος τῆς Παλαιπάφου·
 χαῖρε, ὁ φίλος Θεοῦ τοῦ Λόγου.

Χαῖρε, ἀποστόλων πανσόφων συνέκδημος·
χαῖρε, τῶν ἀρχαίων πατέρων ισότιμος.

Χαῖρε, ὅτι ὠφθης πνεύματος ῥοδεῶν ἄγαν ἠδύς·
χαῖρε, ὅτι πέλεις χάριτος κῆπος ὄντως εὐανθής.

Χαῖρε, ὁ τῶν εἰδώλων ἐκφυγὼν τῆς ἀπάτης·
χαῖρε, Κτίστου τῶν ὄλων μιμητῆς τῆς ἀγάπης.

Χαῖρε, πυξίς Χριστοῦ ἀγαπήσεως·
χαῖρε, ῥάνις ψυχῶν ἀναψύξεως.

Χαῖρε, σεμνὸς Ταμασοῦ ἀρχιθύτης·
χαῖρε, θερμὸς ὑμνητῶν σου προστάτης·

Χαίροις, Ῥόδων μακάριε.

Καὶ ἀναγιγνώσκεται τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, ἧτοι τῆς 1' Νοεμβρίου. Εἶτα λέγομεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ῥόδωνος, ἀποστόλων συνεκδήμου καὶ ἰσοστασίου, Ἐπισκόπου Ταμασοῦ.

Στίχοι.

Μαθητὰ ἀποστόλων ἐξ ἱεροδούλων
ιερομύστης ὠφθης Ταμασοῦ, Ῥόδων.

Συναξάριον.

Ο ἔνδοξος ἀποστολικὸς ἀνὴρ Ῥόδων ἦν ἱερόδουλος ναοῦ τῶν εἰδώλων ἐν Παλαιάφῳ. Κατὰ τὴν δευτέραν ἀποστολικὴν περιοδείαν εἰς Πάφον τῶν ἀποστόλων Βαρνάβα καὶ Μάρκου αὐτὸς ἀκούσας τῶν θεοπνεύστων ἀποστολικῶν ῥημάτων εἰλκύσθη εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν καὶ κατηχηθεὶς ἐβαπτίσθη καὶ ἠκολούθησεν αὐτοῖς σὺν Τίμωνι καὶ Ἀρίστωνι.

Ὡς συνέκδημος τῶν ἀποστόλων συνείργησεν εἰς τὴν ἐκ Κύπρω διάδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου. Μετὰ τὴν μαρτυρικὴν τοῦ ἀποστόλου Βαρνάβα τελευτὴν ἐν Σαλαμίῳ ὑπὸ τῶν Ἑβραίων περὶ τὸ ἔτος 53 μ. Χ. ὁ Ῥόδων σὺν Μάρκῳ καὶ Τίμωνι ἐνεταφίασαν τὸ ἱερὸ σκῆνος τοῦ μάρτυρος ἐν σπηλαίῳ. Φεύγων σὺν αὐτοῖς τὴν μῆνίδα τῶν Ἑβραίων, καὶ τὴν ὑπ' αὐτῶν κακοποίησιν ἦλθεν εἰς Λευκωσίαν καὶ Λιμνήτην Σόλων βοηθῶν τῷ Μάρκῳ εἰς τὸ κατηχητικὸν καὶ ἱεραποστολικὸν ἔργον. Ἀκολουθῶν εἶτα αὐτὸν ἦλθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς κήρυξιν ἐκεῖ τοῦ Εὐαγγελίου. Μετὰ τὴν τοῦ Μάρκου μαρτυρικὴν ἐν αὐτῇ τελείωσιν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν γενέτειραν Κύπρον μετὰ τοῦ Τίμωνος

καὶ ἀποστολικῶς περιοδεύων τὴν νῆσον ἐγκατεστάθη ἐν τῇ νεοπαγεῖ Ἐκκλησίαν τῆς Ταμασοῦ. Ἀγωνισάμενος ἐν αὐτῇ πρὸς στερέωσιν τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Μνάσωνος διάδοχος αὐτοῦ ἐπίσκοπος Ταμασέων. Ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ σώζεται ἐν τῷ ἀρχαίῳ μαρτυρίῳ παραπλεύρως τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἡρακλειδίου.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥοδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Λύμης πρόξενος
ἐν Παλαιπάφῳ πέφηνας
εἰδώλων, ἔνθεε
Ῥόδων, ῥημάτων σοφῶν
Βαρνάβα ὡς ἤκουσας
καὶ Μάρκου, κλέϊσμα
θείας πίστεως
Χριστοῦ, ὄν ἐνεθρόνισας
ἐν ἀμώμῳ σου καρδίᾳ.

Ως ἀκόλουθον
Καὶ συνεργὸν τιμῶμέν σε,
Ῥόδων μακάριε,
τῶν ἀποστόλων
Χριστοῦ πανσέπτῳ σὺν
Τίμωνι, ἅμα Ἀρίστωνι,
ὁ τὰ πέρατα
τῆς Κύπρου διερχόμενος
καὶ ἀλήθειαν κηρύττων.

Νέκταρ πίστεως
ἐκ τῶν χειλέων ἤδιστον
συλλέγων μέλισσα
καθάπερ τῶν ἱερῶν
Βαρνάβα τοῦ μάκαρος
καὶ Μάρκου ἔμφρονος,
Ῥόδων, ἔδωκας
γλυκύτητα καρδίας σου
τῇ ἐν Κύπρῳ Ἐκκλησίᾳ.

Θεοτοκίον.

Οὶ φιλέορτοι
 νῦν ἀρωγὴν τὴν θείαν σου
 ἐπικαλούμενοι
 ἐν πειρασμοῖς καὶ δεινοῖς
 προσφεύγομεν χάριτι
 τῇ παναγία σου,
 Μητροπάρθενε,
 εὐλογημένη Δέσποινα,
 ἀγλαὴ Θεογεννητορ.

Ῥδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Μέμνησο ἡμῶν τῶν σέ ὑμνούντων
 ὡς ἔνθεον ἀληθείας ὑψηλότερα,
 Ῥόδων, ἱερόδουλος
 τῶν εἰδώλων πρότερον
 ὁ χρηματίσας, ἔνθεε,
 καὶ εἶτα βήματα
 βαδίσας ἀποστόλων πανσόφων,
 τοῦ Εὐαγγελίου
 κηρύττων ἀληθείας.

Ῥβος πολυτίμητος ἀμέμπτου
 ἐδείχθης διαγωγῆς καὶ
 ἀγαθότητος Ῥόδων, ὁ τὰ εἰδωλα
 τάχος ἀρνησάμενος
 ὡς ἔγνωσ τὴν ἀλήθειαν
 Χριστοῦ, ἦν ἅγιοι
 ἐκήρυξαν ἐν τῇ Παλαιπάφῳ,
 Μᾶρκος καὶ Βαρνάβας,
 χριστοκηρύκων κλέη.

Ζῆλον, Ῥόδων, ἔχων ἀποστόλων,
 αὐτῶν ταῖς ὁδοῖς σοφῶς κατηκολούθησας
 καὶ μετὰ τὴν ἄθλησιν
 τοῦ Βαρνάβα ἔδραμες
 ταχὺ εἰς Ἀλεξάνδρειαν
 σὺν Μάρκῳ ἔμφροني
 καὶ Τίμωνι, ἐν ἧ θείαν πίστιν
 σὺν αὐτοῖς προθύμως
 ἐκήρυξας Κυρίου.

Θεοτοκίον.

Ἦμαρ σωτηρίας, Θεοτόκε,
 ἡμῖν, σὲ ἀεὶ τιμῶσιν, ἔξανάτειλον,
 καὶ σὲ μακαρίζουσιν,
 Παναγία Δέσποινα,
 ὡς ὄντως κοσμοσώτειραν,
 ἔξανατείλασαν
 τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
 μεροπέιου γένους
 Σωτῆρα καὶ Δεσπότην.

ᾠδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Λόγοις σου σοφοῖς
 καθήδυνας ποιίμνην σου,
 Ἰρόδων, τὴν ἔλλογον
 Ταμασέων, πάνσεπτε,
 καὶ ψυχοτρόφω
 ποιμαντορία σου
 αὐτήν, ἧς ἐχρημάτισας
 ποιμὴν ἀνύστακτος,
 ἱεράρχης
 ταπεινὸς καὶ ἄμεμπτος,
 ὁ Θεῶ καὶ ἀνθρώποις εὐάρεστος.

Ὁ θεοφιλῆς,
 πανίερος, ἄκακος,
 σεμνὸς καὶ δίκαιος
 Ταμασέων πρόεδρος,
 θεόπνους Ἰρόδων,
 τῆς Πάφου σέμνωμα,
 πρὸς ἀρετῆς ἀπόκτησιν
 αὐτοῦ ὠδήγησε
 τὴν ἀγέλην,
 ὡς βροτὸς ἰσάγγελος
 καὶ σεπτὸς ἀποστόλων διάδοχος.

Νῦν τερπναῖς ὠδαῖς
 τὴν πάντιμον
 στέφομεν τὴν θείαν
 μνήμην σου, Ἰρόδων
 ἀξιάγαστε,

ὁ ἀποστόλων
 βαδίσας βήματα
 σὺν Τίμωνι καὶ
 χάριτος λαμπρὰ
 σκηνώματα
 καταντήσας
 οὐρανοῦ σὺν τάγμασι
 τῶν ἀγγέλων δοξάζειν τὸν Ὑψιστον.

Θεοτοκίον.

Χάριτος κρουνὲ
 αἰεῖρρυτε, Δέσποινα,
 ταχὺ ἀνάβλυσον
 ταπεινοῖς οἰκέταις
 σου σωτηριώδη
 τῷ ὄντι νάματα
 σῆς θείας
 ἀντιλήψεως,
 Θεογεννήτρια,
 ἱκεσίαις
 ἱεράρχου Ῥόδωνος
 Ταμασέων, δοξάσαντος Τόκον σου.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ειδώλων ἱερόδουλον,
 ὃν ἀποστόλων κήρυγμα
 εἴλκυσεν εἰς τὴν ἁγίαν
 Χριστοῦ καὶ πάντιμον πίστιν
 ἐν Παλαιπάφῳ μέλψωμεν,
 ἱερομύστην Ῥόδωνα,
 ἐκθύμως χρηματίσαντα
 τῶν Ταμασέων, ὡς στῦλον
 τῆς Ἐκκλησίας ἐν Κύπρῳ.

Θεοτοκίον.

Ἐτοιμία ἐν στενώσει
 τῶν δούλων σου ἀντίληψις
 καὶ ἀρωγὴ ἐν κινδύνοις
 ἐναργεστάτη, Παρθένε,
 κινδύνων ἀπολύτρωσαι
 καὶ συμφορῶν καὶ
 θλίψεων τοὺς νῦν
 ἐγκωμιάζοντας

ἀγῶνας Ῥόδωνος πάνυ
πρὸς αἶνον Τόκου σου θείου.

Εἰς τοὺς Αἶνους ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμια.

Ῥῆχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ῥόδων, Παλαιπάφου βλάστημα,
ὁ τῶν εἰδώλων ναοῦ
ἐν αὐτῇ ἱερόδουλε,
εἰς Χριστὸν ὃν εἴλκυσεν
ὁ Βαρνάβας ὁ πάνσοφος
καὶ θεῖος Μᾶρκος,
αὐτῶν ὁμόζηλος
καὶ συνοδίτης
ἐγένου ἔνθερμος
ἄχρις ἀθλήσεως
τῆς αὐτῶν, μακάριε,
μεθ' ὧν λαμπρῶς
συνοικεῖς ἐν δώμασιν
ἀϊδιότητος.

Ῥόδων, εὐσεβείας ἔκτυπον,
τὴν πλάνην καταλιπὼν
τῶν εἰδώλων ἐβάδισας
ἀληθείας δίοδον
καὶ συνόμιλος γέγονας
τῶν ἀποστόλων
σὺν θείῳ Τίμωνι
Χριστὸν κηρύξας
εἰς Κύπρου πέρατα
καὶ Ἀλεξάνδρειαν
ἄχρι τῆς ἀθλήσεως τοῦ εὐκλεοῦς
Μάρκου, σὲ ἐλκύσαντος
εἰς πίστιν σῶζουσαν.

Ῥόδων, Ταμασέων πέφηνας
ἱερομύστης σεπτός,
τοῦ θεόφρονος Μνάσωνος
εὐκλεῆς διάδοχος
καὶ τῶν πόνων ὁμόζηλος,
διαυγεστάτη

εἰκὼν χρηστότητος
καὶ σωφροσύνης
λαμπὰς ἀείψωτε,
στῦλε ἀκλόνητε
Ἐκκλησίας Κτίσαντος καὶ θησαυρὲ
προσφορᾶς ἀσύλητε
πρὸς πάντα στένοντα.

Ῥόδων, ἀποστόλων σύσκηνε,
Βαρνάβα τοῦ εὐκλεοῦς
καὶ τοῦ Μάρκου
ὁμόζηλε, σὺν τῷ θείῳ
Τίμωνι
τὸν Χριστὸν
ἐμεγάλυνας καὶ
Ἐκκλησίας
Αὐτοῦ ἐπίσκοπος
πνευματοφόρος
καὶ ἱερώτατος
πέφηνας, Ἄγιε,
ώραίσας μόχθοις σου τὴν Ταμασόν,
ἧς ἀγέλην ἔλλογον
πρὸς πόλον ἴθυνας.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε, φιλεόρτων οἱ δῆμοι
τὸν ἀποστολικὸν ἄνδρα ἀποστολικοῦ ζήλου πλήρους,
ἐπίσκοπον Ταμασοῦ γενόμενον,
Ῥόδωνα τιμήσωμεν τὸν πανιερώτατον, οὕτω λέγοντες·
Βαρνάβα καὶ Μάρκου τῶν θεοεικέλων ὁμότροπο
καὶ Μνάσωνος ἐπισκόπου διάδοχε,
ὁ σὺν αὐτοῖς ἐν πόλῳ ἀγαλλώμενος,
μὴ παύσῃ Χριστὸν ἡμῖν ἰλεούμενος
τοῖς τιμῶσιν ἐν ὕμνοις τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε,...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῃ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

**Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἱεράρχου ἡ
γ' καὶ ἡ στ' ὥδη.**

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

(Ζήτηι τῆ ΙΓ' Νοεμβρίου)

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις, Παλαιπάφου σεπτὸς βλαστὸς
καὶ Ταμασέων
ποιμενάρχης
θεοσεβῆς, χαῖρε,
ἀποστόλων ἀκόλουθος
καὶ γέρας Κυπρίων
Ἐκκλησίας, Ῥόδων
μακάριε.

Τρισεῦδον, "Κύριε, ἐλέησον", ὡς ἐν Λιτῆ Ἁγίου Ὁρους

Ἀποστόλων σύννοικε, * Ῥόδων, ζῆλον αὐξησον * πίστεως προσφύγων σου.

Ῥόδων, ὁ Παλαιίπαφον * ἔχων χθόνα πατριον,* ἀρχιθῦτα, σκέπε με.

Δίστιχον.

**Τυχικὸν σκέπε, ἀρχιθῦτην Πάφου,
Ῥόδων πανίερε, Χαραλάμπης ψάλλει.**

**Τ Ε Λ Ο Σ
Κ Α Ι Δ Ο Ξ Α
Τ Ω Μ Ο Ν Ω Α Λ Η Θ Ι Ν Ω
Θ Ε Ω Η Μ Ω Ν**

Ἀριθμ. Καταλ. Α 1071 / 9-2-24